

**LIETUVOS BANKAS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-09-16 Nr. 429-212

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2025 m. vasario 2 d. įvyko eismo įvykis, kurio metu susidūrė pareiškėjui priklausantis automobilis *Audi 80* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) ir kito asmens vairuojamas *BMW* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)). Eismo įvykio metu automobilis *BMW* atsitrenkė į prieš jį stovėjusio pareiškėjo automobilio tempimo kablį, dėl to buvo stipriai apgadintas pareiškėjo automobilio galas, žala padaryta ir automobilio priekiu.

Po įvykio vairuotojai užpildė eismo įvykio deklaraciją, apie įvykį buvo informuotas eismo įvykio kaltininko (automobilio *BMW* vairuotojo) civilinę atsakomybę įprastine transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartimi apdraudęs draudikas. Gautos informacijos pagrindu draudikas pradėjo žalos administravimą.

Žalos administravimo metu draudikas nustatė, kad pareiškėjo transporto priemonės remontas iki būklės, buvusios prieš eismo įvykį, kainuotų 2 238,19 Eur. Taip pat draudikas lyginamuoju metodu, pasitelkęs tris lyginamuosius objektus, apskaičiavo prieš eismo įvykį buvusią automobilio rinkos vertę – 1 420 Eur. Kadangi automobilio būtiniosios remonto išlaidos viršijo jo vertę prieš eismo įvykį (taigi, automobilio remontas yra ekonomiškai netikslingas), draudikas t nustatė automobilio likutinę vertę – 274 Eur. Remdamasis atliktais skaičiavimais, draudikas nustatė galutinę 1 146 Eur draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal turto rinkos ir liekamosios vertės skirtumą, ir 2025 m. balandžio 2 d. parengė draudimo išmokos potvarkį, kurio pagrindu buvo išmokėta draudimo išmoka.

Išmokėjęs pareiškėjui draudimo išmoką, draudikas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 27 straipsnio 6 dalimi, informaciją apie ekonomiškai netikslingą automobilio remontą perdavė Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registrui (toliau – Registras): buvo panaikintas automobilio techninės apžiūros galiojimas ir jam uždrausta dalyvauti viešajame eisme.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko sprendimu ir 2025 m. balandžio 18 d. pateikė draudikui skundą dėl priimto sprendimo. Pareiškėjas teigė, kad draudikas, nesuderinęs su pareiškėju nuostolių dydžio ir neinformavęs, kad automobilis nebetinkamas eksploatuoti, perdavė informaciją atitinkamoms institucijoms dėl draudimo dalyvauti eisme. Pareiškėjas prašė draudiko sumokėti draudimo išmoką už automobilio transportavimą bei dėl eismo įvykio patirtą žalą sveikatai, taip pat reikalavo atkurti automobilio techninės apžiūros galiojimą.

2025 m. balandžio 20 d. atsakyme į pareiškėjo skundą draudikas paaiškino, kad sprendimas žalos buvo priimtas vadovaujantis Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklėmis (toliau – Taisyklės), kuriose nustatyta, kad žalos dėl turto sunaikinimo (kai automobilio remontas ekonomiškai netikslingas (remonto išlaidos yra lygios arba viršija 75 proc. turto rinkos vertės iki įvykio) dydis nustatomas pagal sunaikinto turto rinkos vertę iki sunaikinimo ir likutinę vertę po eismo įvykio. Draudikas nurodė iš pareiškėjo jokių papildomų dokumentų, patvirtinančių kitokį žalos dydį, negavęs.

Draudikas taip pat paaiškino, kad, pagal Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymą (toliau – SEAKĮ), nustatęs, kad automobilio remontas yra ekonomiškai netikslingas, draudikas turėjo prievolę perduoti informaciją apie transporto priemonę Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registrui. Draudikas teigia negalintis pasirinkti, ar minėtą

pareigą vykdyti, ar ne. Be to, draudiko teigimu, jam keliamas reikalavimas informuoti atitinkamus registrus dėl duomenų apie transporto priemonės būklę atkūrimo yra neteisėtas ir pavojingas, nukreiptas į asmeninių interesų tenkinimą ir siekį toliau eksploatuoti transporto priemonę, kurios grįžimui į eismą valstybė yra nustačiusi specialias procedūras.

Atsakyme draudikas, be kita ko, teigė, kad pareiškėjas gali pateikti draudikui įrodymus dėl patirtų kitų išlaidų, tokių kaip transportavimas, pakaitinio automobilio nuoma ar kitos išlaidos. Juos draudikas nurodė peržiūrėsiantis ir papildomai informuosiantis pareiškėją apie priimtus sprendimus dėl šių išlaidų kompensavimo (draudimo išmokos mokėjimo). Skundžiamo sprendimo draudikas nurodė nekeisiantis.

Galutinis draudiko sprendimas pareiškėjo taip pat netekino, todėl jis kreipėsi į Lietuvos banką su skundu ir patikslintu skundu, kuriais prašė įpareigoti draudiką panaikinti priimtą sprendimą bei iš naujo įvertinti situaciją. Pareiškėjas teigė, kad automobilis yra 36 metų amžiaus ir turi istorinę vertę, iki eismo įvykio jis buvo visiškai sutvarkytas, restauruotas ir prižiūrimas kaip istorinis automobilis. Nepaisydamas to, kaip teigė pareiškėjas, draudikas po eismo įvykio priėmė vienašališką sprendimą automobilį „nurašyti“ bei išmokėjo su pareiškėju nesuderintą 1 146 Eur draudimo išmoką.

Pareiškėjas taip pat teigė, kad išmokėtą draudimo išmoką draudikui grąžino, tačiau draudikas nesiėmė jokių veiksmų ir automobilio registracijos neatkūrė, paprašytas pakeisti sprendimą nurodė jo nekeisiantis. Anot pareiškėjo, jo interesas buvo automobilio remontas ir kompensacija (draudimo išmoka) už remontą, kad po remonto automobilis būtų toliau eksploatuojamas, todėl, draudikui „nurašius“ automobilį ir jam nebegalint dalyvauti eisme, buvo nepagrįstai apsunktina pareiškėjo teisinė padėtis. Pareiškėjas prašė, kad draudiko sprendimas būtų panaikintas, draudikas būtų įpareigotas iš naujo įvertinti situaciją (žalos bylą) ir išmokėti draudimo išmoką už transporto priemonės, jos neišregistruojant, remontą.

Atsiliepime į pareiškėjo pateiktus kreipimusis draudikas nurodė, kad pareiškėjo keliamus reikalavimus laiko nepagrįstais ir prašė juos atmesti. Draudikas teigė, kad turtas, sugadintas per eismo įvykį, laikomas sunaikintu, jeigu jo remontas yra ekonomiškai netikslingas – būtiniosios remonto išlaidos yra lygios ar viršija 75 proc. turto rinkos vertę. Draudikas paaiškino, kad šiuo atveju, specialia sąmatų sudarymo kompiuterine programa „Audatex“ apskaičiavus automobilio remonto kainą ir dalims pritaikius net 73,79 proc. nusidėvėjimą dėl amžiaus ir ridos, remonto kaina viršijo ne tik 75 proc., bet visą automobilio rinkos vertę. Todėl, pasak draudiko, automobilio remontas buvo pripažintas ekonomiškai netikslingu.

Pareiškėjo argumentas, kad automobilis turi istorinę vertę, todėl jo vertė turėtų būti didesnė, draudiko teigimu, neturi jokio pagrindo, nes antrinėje rinkoje yra parduodamas ne vienas analogiškas automobilis, be to, pareiškėjas nepateikė jokių duomenų, patvirtinančių, kad jo automobiliui būtų suteiktas istorinio automobilio statusas (dėl to galėtų padidėti jo vertė). Esant tokiai situacijai, draudikas nurodė žalos dydį laikantis apskaičiuotu tinkamai.

Pasisakydamas dėl duomenų perdavimo Registrui, draudikas pakartojo, kad, pagal Taisyklės, nustatęs, kad automobilį remontuoti ekonomiškai netikslinga, draudikas privalėjo pateikti duomenis Registrui. Draudikas nurodė negalintis pasirinkti, ar SEAKĮ 27 straipsnio 6 dalyje nustatytą pareigą vykdyti, ar ne, ir tokią informaciją visada perduoda Registrui. Draudiko vertinimu, šio reikalavimo įgyvendinimas nereiškia nukentėjusio asmens padėties pabloginimo.

Galiausiai draudikas teigė esantis pasiruošęs pakartotinai išmokėti pareiškėjui jo grąžintą draudimo išmoką, kai tik gaus pareiškėjo prašymą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus matyti, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko sprendimo pripažinti automobilio remontą ekonomiškai netikslingu pagrįstumo ir informacijos apie ekonomiškai netikslingą transporto priemonės remontą atsiėmimo iš Registro.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina nustatyti: 1) ar draudikas pagrįstai

automobilio remontą pripažino ekonomiškai netikslingu ir teisingai apskaičiavo draudimo išmoką; 2) ar draudikas pagrįstai perdavė Registrui duomenis apie ekonomiškai netikslingą pareiškėjo transporto priemonės remontą ir ar nekilo pareiga inicijuoti tokios informacijos atsiėmimo procedūros.

1. Dėl automobilio remonto pripažinimo ekonomiškai netikslingu

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą reglamentuoja Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCPDĮ) ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų (įskaitant Taisykles) nuostatos.

Pagal TPVCPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) neturtinė žala arba žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio padariny. Eismo įvykio žala TPVCPDĮ nustatyta tvarka atlyginama mokant draudimo išmoką. Draudimo išmoka, pagal TPVCPDĮ 2 straipsnio 2 dalį, transporto priemonės valdytojo civilinės atsakomybės draudiko, Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro (toliau – Biuras) ar kito šiame įstatyme nurodyto subjekto mokama nukentėjusiam trečiajam asmeniui pinigų suma arba kita teisės aktuose, reglamentuojančiuose žalos atlyginimą, nustatyta ir sutarta draudžiamojo įvykio žalos nukentėjusiam trečiajam asmeniui atlyginimo forma, skirta draudžiamojo įvykio žalai nukentėjusiam trečiajam asmeniui, nukentėjusio trečiojo asmens turtui ir (ar) neturtinei draudžiamojo įvykio žalai atlyginti.

Eismo įvykio žalos administravimą ir draudimo išmokos dėl eismo įvykio mokėjimo tvarką reglamentuojančių Taisyklių 6 punkte įtvirtinta, kad eismo įvykio metu padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu (toliau – Civilinis kodeksas), TPVCPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Biuro įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusio trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo įvykio aplinkybių ir eismo įvykio dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo įvykio aplinkybes ir padarytos žalos dydį.

TPVCPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje yra įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o TPVCPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, kuriais įrodomos padarytos žalos aplinkybės, faktas ir dydis. Šią nuostatą atkartoja ir Taisyklių 13 punktas, kuriame nurodyta, kad žalos dydis nustatomas vadovaujantis atsakingo draudiko ar Biuro įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ar išvadomis, įmonės, kurioje remontuojamas sugadintas turtas, pateiktais šio turto remonto išlaidų skaičiavimais ir (ar) atsižvelgdamas į įmonės, kuri turi teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktus šio turto remonto išlaidų skaičiavimus ar remonto išlaidų pagrindimo dokumentus, taip pat į nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį įrodančius dokumentus.

Pagal Taisyklių 14 punktą, žalos dėl turto sunaikinimo dydis nustatomas pagal sunaikinto turto rinkos vertę iki eismo įvykio ir likutinę vertę po eismo įvykio. Turtas laikomas sunaikintu, kai jį remontuoti ekonomiškai netikslinga. Turto remontas ekonomiškai netikslingas, jeigu būtinios remonto išlaidos yra lygios ar viršija 75 procentus turto rinkos vertės iki eismo įvykio.

Pagal Taisyklių 15 punktą, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinos turto remonto išlaidos (be PVM) atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Būtinas remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos (transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos išlaidos). Būtinos remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais. Taisyklių 15 punkte taip pat nustatyta, kad sugadintos detalės ir (ar) dalys gali būti remontuojamos, jeigu po remonto jos atitiks techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo pasirenka kitą remonto būdą –

detales ir (ar) dalis, kurios gali būti suremontuotos, pakeičia naujomis, atsakingas draudikas ar Biuras neatlygina visų tokio remonto išlaidų, o žala apskaičiuojama pagal būtinas remonto išlaidas.

Taigi, Taisyklių 14 ir 15 punktuose yra numatyti du atskiri draudimo išmokos apskaičiavimo būdai, kurių taikymas priklauso nuo to, ar per eismo įvykį sugadinto turto remontas laikomas ekonomiškai tikslingu, ar ne. Nagrinėjamu atveju draudikas vertino, kad pareiškėjo transporto priemonės būtiniosios remonto išlaidos, kaip jos apibūdintos Taisyklių 15 punkte, viršijo automobilio vertę prieš eismo įvykį, ir konstatavo, kad remontas yra ekonomiškai netikslingas. Atitinkamai draudimo išmoką apskaičiavo Taisyklių 14 punkte nustatyta tvarka. Pareiškėjas, savo ruožtu, su draudiko sprendimu teigia iš esmės nesutinkantis ir nurodo, kad automobilį iš karto ketino remontuoti ir toliau eksploatuoti.

Įvertinęs šalių pateiktus duomenis, Lietuvos bankas nenustatė pagrindo nesutikti su draudiko priimtu sprendimu. Iš draudiko pateiktų duomenų matyti, kad žalos administravimo metu, pasitelkęs lyginamąjį metodą ir įvertinęs antrinėje rinkoje siūlomų įsigyti tokio paties modelio, varikio tūrio ir galios, pavarų dėžės, degalų ir kėbulo tipo automobilių kainas (999 Eur, 1 350 Eur ir 2 050 Eur), jis parengė išvadą apie transporto priemonės vidutinę vertę. Atlikęs korekcijas dėl, palyginti su lyginamųjų objektų vidutine rida, mažesnės pareiškėjo automobilio ridos, draudikas nustatė, kad pareiškėjo automobilio vertė prieš eismo įvykį buvo 1 420 Eur.

Administruodamas žalą draudikas apskaičiavo ir automobilio likutinę vertę. Įvertinęs automobilio vertę prieš eismo įvykį, tinkamus realizuoti transporto priemonės agregatus ir jų vertę, taip pat pritaikęs atitinkamas pataisas dėl automobilio sugadinimo laipsnio, transporto priemonės populiarumo ir rizikos, susijusios su neįvertintais gedimais, draudiko ekspertas nustatė, kad likutinė vertė yra 274 Eur. Atitinkamai buvo nustatytas ir skirtumas tarp prieš eismo įvykį buvusios ir likutinės automobilio vertės – 1 146 Eur, jis, remiantis Taisyklių 14 punkte nustatytu metodu, ir turėtų atitikti mokamos draudimo išmokos už netikslingą remontuoti turtą dydį.

Draudikas Lietuvos bankui pateikė automobilio sugadinimų nuotraukas ir specialia kompiuterine programa „Audatex“ (skirta transporto priemonių remonto išlaidoms apskaičiuoti, atsižvelgiant į gamintojų pateiktas galimas remonto technologijas) parengtą nuotraukose užfiksuotų apgadinimų remonto (žalos) sąmatą. Remiantis sąmata, automobilio sugadinimų remontas, net ir pritaikius 73,79 proc. išskaitymą už senų dalių būklės pagerinimą (jas keičiant naujomis), be PVM kainuotų 1 849,74 Eur, o su PVM – 2 238,19 Eur. Ši suma sudaro ne 75 proc., o gerokai daugiau nei 100 proc. automobilio rinkos vertės prieš eismo įvykį (1 420 Eur). Tai reiškia, kad technologinius reikalavimus atitinkančio automobilio remonto kaina yra didesnė už paties automobilio vertę, buvusią iki eismo įvykio.

Nors pareiškėjas kreipimesi į Lietuvos banką iš esmės laikėsi pozicijos, kad automobilio remontas buvo nepagrįstai pripažintas ekonomiškai netikslingu ir todėl draudikas nepagrįstai remonto išmoką apskaičiavo taikydamas Taisyklių 14, o ne 15 punkte nustatytą tvarką (rėmėsi rinkos vertės ir likutinės vertės skirtumu, o ne būtinųjų remonto išlaidų dydžiu), Lietuvos bankui nebuvo pateiktų jokių objektyvių draudiko skaičiavimams prieštaraujančių duomenų (analogiško automobilio modelio pardavimų antrinėje rinkoje skelbimų, faktinės remonto, atitinkančio technologinius reikalavimus, išlaidas patvirtinančių dokumentų ir kt.). Taigi, Lietuvos bankas neturi pagrindo abejoti draudiko atliktais ir dokumentais pagrįstais skaičiavimais.

Nors pareiškėjas teigė, kad automobilis turi istorinę vertę, tačiau iš draudiko pateiktų duomenų matyti, kad antrinėje rinkoje yra gana didelė panašių automobilių rinka. Duomenų, kad automobilis turi istorinės motorinės transporto priemonės statusą, kaip tai numatyta Motorinės transporto priemonės pripažinimo istorine motorine transporto priemone tvarkos apraše¹, ir dėl to turi didesnę nei įprastą vertę, taip pat negauta.

Atsižvelgiant į pirmiau nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai vertino automobilio remontą kaip ekonomiškai netikslingą ir draudimo išmoką apskaičiavo vadovaudamasis Taisyklių 14 punktu, pagal automobilio rinkos ir likutinės verčių skirtumą.

Tai, kad pareiškėjas savo iniciatyva nusprendė grąžinti draudiko jam išmokėtą draudimo išmoką, neturi jokios teisinės reikšmės draudimo žalos administravimo procesui ir neįpareigoja draudiko taikyti kitokius išmokos apskaičiavimo ar mokėjimo būdus ir (ar) juos derinti su pačiu

¹ Patvirtintame Lietuvos transporto saugos administracijos direktoriaus 2020 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 2BE-315.

trečiuoju nukentėjusiu asmeniu, jeigu tokie būdai nėra numatyti teisės aktuose arba negali būti taikomi atsižvelgiant į individualius žalos ypatumus.

2. Dėl duomenų apie netikslingą transporto priemonės remontą pateikimo Registrui ir teisės dalyvauti viešame eisme panaikinimo

Vadovaujantis SEAKĮ 27 straipsnio 6 dalimi, kai draudimo įmonė, apdraudusi atsakingo už eismo įvykio metu padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro įgalioti asmenys (paskirti ekspertai), vadovaudamiesi Vyriausybės patvirtintomis Eismo įvykių metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokų mokėjimo taisyklėmis, nustato, kad eismo įvykio metu nukentėjusiam trečiajam asmeniui transporto priemonę remontuoti ekonomiškai netikslinga, informacija apie šią transporto priemonę turi būti pateikta Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registrui. Tokios transporto priemonės techninė apžiūra susisiekimo ministro arba jo įgaliotos institucijos nustatyta tvarka panaikinama ir ši transporto priemonė turi teisę sugrįžti į Lietuvos Respublikos viešąjį eismą tik po atkuriamojo remonto patvirtinus, kad ji yra tinkamai suremontuota ir yra žmonių sveikatai bei saugumui nepavojinga. Ši transporto priemonė vėl gali dalyvauti viešajame eisme tik nustatyta tvarka panaikinus draudimą dalyvauti viešajame eisme.

Kaip minėta pirmiau, dėl remonto ekonominio tikslingumo sprendžiama taikant TPVCPDĮ nurodytą draudžiamųjų įvykių atveju mokamų draudimo išmokų apskaičiavimo tvarką reglamentuojančių Taisyklių 14 ir 15 punktų nuostatas.

Atsižvelgiant į šiame sprendime aptartas ginčo aplinkybes, susijusias su automobilio remonto ekonominio tikslingumo nustatymu, ir teisinį reglamentavimą, konstatuotina, kad draudikas turėjo imperatyvią pareigą pateikti duomenis Registrui SEAKĮ 27 straipsnio 6 dalyje nustatytu pagrindu. Tai, ar automobilis, jo remontą pripažinus ekonomiškai netikslingu, faktiškai yra remontuojamas, ar ne, neturi įtakos draudiko pareigos pateikti atitinkamą informaciją Registrui turinio.

Pareiškėjui nedraudžiama atlikti automobilio remontą, tačiau automobilio, kuriam SEAKĮ nustatyta tvarka buvo panaikinta teisė dalyvauti viešajame eisme, grąžinimui į viešąjį eismą taikoma speciali teisės aktuose nustatyta tvarka. Transporto priemonė vėl tinkama naudoti viešajame eisme gali būti pripažinta tik po atkuriamojo remonto patvirtinus, kad ji yra tinkamai suremontuota ir yra žmonių sveikatai bei saugumui nepavojinga. Ši transporto priemonė vėl gali dalyvauti viešajame eisme tik nustatyta tvarka panaikinus draudimą dalyvauti viešajame eisme. Tokią teisę gali suteikti ne draudikas, o kiti teisės aktuose numatyti subjektai.

Atsižvelgiant į SEAKĮ 1 straipsnyje nustatytus šio įstatymo tikslus, įskaitant siekį apsaugoti eismo dalyvių ir kitų asmenų gyvybę, sveikatą ir turtą, gerinti transporto ir pėsčiųjų eismo sąlygas (1 straipsnio 1 dalis) ir viešąjį interesą, kad viešajame eisme dalyvautų techniškai tvarkingos transporto priemonės, nekeliančios pavojaus žmonių sveikatai bei saugumui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui praradus šį statusą, nagrinėjamu atveju draudikui nekyla pareiga inicijuoti SEAKĮ 27 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka perduotos informacijos apie netikslingą tokio asmens turto remontą atsiėmimo ar pakeitimo. Remiantis bylos duomenimis, šią informaciją draudikas pagrįstai perdavė.

Atsižvelgiant į tai, nenustačius, kad draudikas duomenis Registrui perdavė nepagrįstai (pavyzdžiui, transporto priemonės remontas iš tiesų buvo ekonomiškai tikslingas), pareiškėjo teiginiai dėl nepagrįstai „nurašytos“ transporto priemonės grąžinimo į viešąjį eismą laikytini nepagrįstais ir yra atmestini.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo

dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Licencijavimo skyriaus vadovė,
pavaduojanti departamento direktorių

Agnė Kazlauskienė